

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 90.

Z KRAKOWA DNIA 10 LISTOPADA 1816 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 2 Listopada.

Najłaskawiejszy Cesarz i Król, Pan nasz Miłosościwy, pokładający szczęście swoje w pomyślności podległych berłu Jego poddanych, raczył najłaskawiej za każdą bytnością swoją w tej stolicy, rzucić wzrok liłosościwy na ubogich, którzy pokorne swe próbeby o wsparcie u Tronu Jego złożyli. Za pierwszą tu swoją bytnością, rozkazał wyliczyć na ten dobroczynny szafunek sumę sto tysięcy Złotych Polskich, a za drugą bytnością, sumę pięćdziesiąt tysięcy Złotych Polskich. Wyznaczoną w tym celu przez N. Pana Kommissyia, złożoną z Jw. J. Xięd a Wołłowicza, Administratora Dyieczyi Warszawskiej, Jw. Grabowskiego Jenerała brygady i Jw. Stanisława Kosseckiego, Kawalera orderu S. Stanisława, roztrząsnęła podane proźby, i stosownie do woli Najmiłosoćszego Dobroczynney, podzieliła już pierwszą sumę między prawdziwie ubogich. Ułożone przez nią zdanie sprawy z tej czynności, Najias. Pan dobroliwie pochwalił raczył. Podział drugiey summy w tymże nastąpi sposobie. Dzwignieni z nędy nieszczęśli-

wi zanoszą teraz gorące modły do Wszemocnego Dawcy wszelkiego dobra, o iak najdłuższe dni życia łaskawie nam Panującego Monarchy.

Wyptz z Rozkazow dziennych do wysła Polskiego Jego Cesarzewicowskiej Mości W. X. Konstantego.

Dnia 22 Paźdz. 1816 w Warszawie.

Za Naywyższym Rozkazem.

Otrzymaia żądane dymissyie dla odniesionych ran.

Z piechoty: Z pułku 4go liniowego, Kapitan Stefan Szuszkowski.

Dla interessow familiynnych.

Z pułku 7go liniowego, Kapitan Wincenty Kownacki.

Dla słabości zdrowia.

Z tegoż pułku, Kapitan Michał Młochowski, w stopniu Majora, z pozwoleniem noszenia mundur.

Z pułku 8go liniowego, Kapitan Jerzy Wysiekiński.

Dla interessow familiynnych.

Z tegoż pułku, Porucznikowie: Teodor Slaski, i Andrzej Swidański.

Z pułku 2go strzelców pieszych, Kapitan Melit Głębocki.

Dnia 24 Października.

Za Naywyższym Rozkazem.

Przeznaczeni zostają.

W piechocie: Pod Szef Sztabu dywizyi i wszezy Podpułkownik Mroziński, do pełnienia obowiązków Szefa Sztabu teyże dywizyi, w miejscu Pułkownika Chłossowicza, który odtąd liczyć się ma w woysku.

Z pułku 3go strzelców pieszych, Porucznik Mikulski, do pełnienia obowiązków Adjutanta polowego przy Jenerale Brygady Niesiołowskim.

Otrzymaie żądaną dymissyją dla interesów familiynych.

W piechocie: Z pułku 3go liniowego **Kapitan Kanonowski.**

Z Petersburga d. 30 Września d. h.

W gazecie Senackiey czytamy: „Stosownie do Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat, na powszechnem zebraniu Departamentów Petersburskich, słuchał przełożenia zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, Ministra Spraw wewnątrznych, Radcy Taynego i Kawalera, Józefa Piotrowicza Kozodawlewa, z wypisaniem postanowienia Komitetu Ministrów, w wyrazach następujących: „Imiennym Naywyższym Ukazem, danym Rządzącemu Senatowi pod dniem 16 Sierpnia 1802 roku, rozkazano, iżby Zwierzchnicy Guberniy rzadzili niemi w Imieniu Jego Cesarskiey Mości, przez pośrednictwo Rządów Guberskich, a nie przez jednę swoją osobę. Chociaż w roku 1814 na przełożenie Ministra Sprawiedliwości zalecone było od Rządzącego Senatu po całym Państwie, ściśle wykonanie tego prawa; pomimo to jednakże zdarza się, że niektórzy zwierzchnicy

Guberniy niekiedy się od niego oddalają. Z tego względu, Komitet Ministrów uznał za rzecz potrzebną, uczynić teraz przez Rządzący Senat ponowienie przerzeczonego prawa, iżby Zwierzchnicy Guberniy odbywali sprawy, nie inaczej, tylko przez Rządy Guberskie.„ Otakowem postanowieniu Komitetu Ministrów, Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości przekładał Rządzącemu Senatowi dla należytego wykonania; Rozkazali: przez rozesłane Ukazy Rządzącemu Senatowi od Powszechnego Zebrania pod d. 30 Listopada 1814 roku, do wszystkich Zwierzchników Guberniy ponowiono zalecenie o ścisłym i pilnem wykonaniu Naywyższego Jego Cesarskiey Mości Ukazu, nastalego w dniu 16 Sierpnia 1802 roku, z tem, iż odtąd za odstąpienie od swych obowiązków w pomienionym naywyższym Ukazie wyrażonych, podpadną odpowiedzialności podług prawa; że zaś i po tem ponowieniu niektórzy Zwierzchnicy Guberniy oddalają się od tego Naywyższego Ukazu; przeto na nowo ieszcze zalecić iak naysurowiey wszystkim Rządzącym Guberniiami, iżby na mocy przerzeczonego Ukazu Naywyższego, odbywali sprawy nieinaczej, iak tylko przez Rządy Guberskie; a jeżeliby i odtąd dostrzeżono, choćby najmnieysze, przez kogokolwiek z Rządzących Guberniiami oddalenie się od przepisanego w pomienionym Naywyższym ukazie porządku; ten za naypierwszem zdarzeniem, pociągniony będzie do odpowiedzialności podług prawa. Względem czego postać Ukazy do wszystkich Rządzących Guberniiami, również przez Ukazy uwiadomić Guberskie Rządy, Władze, Izby Skarbowe, Sądy Główne i Jeneralne, oraz dalsze Sądownictwa i urzędowe miejsca,

Ministrów, Kontrolera Państwa; a do Najświętszego Rządu, o Synodu, i do Moskiewskich Departamentów Rządzącego Senatu komunikować wiadomość. — Dnia 21 Sierpnia 1816 roku.

Gazeta Petersburska, *Pocztą Północną*, umieściła pod dniem 30im Września N. K. od Brzegów Wisły, co następuje: „W najnowszych wiarygodnych wiadomościach zawarte są niektóre szczegóły, dotyczące się podróży, przez Cesarza Alexandra przedsięwziętej, w celu zwiedzenia niejakiej części środkowych Prowincyi Państwa Rosyjskiego. Monarcha ten postanowił przejechać niektóre z tych prowincyi, gdzie klęski wojny najdotkliwiej dały się uczuć, i na miejscu przedsięwziąć środki, dla udzielenia istotney dla nich ulgi, i skuteczney pomocy, w stanie ich terazniejszym, rzeczywiście potrzebney. I dla tego miało, nietylko ze swojej rozległości, ale i z wielkości uczynionych poświęceń, pierwsza mięysce w Państwie trzymająca, (Moskwa), nappierwey też zostało uszczęśliwione, pobytem Cesarza. Z Moskwy udał się N. Pan do przyległych prowincyi, dla sprawienia obecnością swoją tego, czego z porządku administracyi w daleko oddaloney przyszłości trzebaby byto oczekiwać. Przyszedł nakoniec ten szczęśliwy dla Rosyi czas, w którym Rząd spokojnie może przywozić do skutku projekta swoje, względem wewnętrznego sprawowania kraju, i starać się o udoskonalenie, polityczney jego organizacyi, która na nieszczęście, wojną przerwana była. Za przywróceniem powszechnego w Europie pokoju, można się spodziewać, iż nie trzeba będzie oczekiwać długich lat upływu, aby mogły być zagoione rany, przez wojnę

częściom niektórych prowincyi Państwa zadane. Spoyrzenie Alexandra sprawi w tem więcej, aniżeli wszystkie zasady nauki rządowej, w naylepszej przedsięwzięte chęci. Dobroczyenne widoki tego Pana, tak wielką ku niemu w jego poddanych wzbudziące ufność, każą zapominać przeminionych nieszczęść, przez rzeczywistą ich teraz ulgę, a ukazująca się szczęśliwą przyszłość stanie się dla nich zdroiem ożywienia i radości. Wszystkie kraie, berłu Jego poddane, pragnęłyby zarówno byż uszczęśliwione obecnością Monarchy w czasie tej podróży; lecz czyliż podobna, aby w iedney chwili spełnił życzenia wszystkich? Cesarz na tę podróż nie więcej nad dwa miesiące czasu poświęcić może, i wyjechał ze swojej stolicy, w postanowieniu powrócenia do niej, około końca Października (N. K.). Ale N. Pan powróci do niej po zwiedzeniu nowych Państw swoich, które tak długo znosząc ucisk wojny, i dręczenie niezgodą wewnętrzną, uyrzą w pobycie Monarchy rękomyją nadziei i spokoyności. Wiadomo jest Cesarzowi Alexandrowi, iak ona im potrzebna, po tak długiey kolei cierpień i niepomyślności. Nowi jego poddani są przekonani, że N. Pan będzie niezawodnie i w Warszawie, dla widzenia i udoskonalenia nowo przez siebie ustanowionego Rządu. Duchem swym, który obdarzył ziemię pokojem, duchem, który sam tylko zdolny jest nadać trwałość nowemu Rządowi, utwierdzi go i ustali.„

Z Wiednia d. 2 Lisopada.

Wczoray o godzinie 5 po południu przybył tu Król. Bawarski Jen. porucznik i Jen. adjutant, Hr. Wartemberg, z nader

radosną nowinę o uroczystem zaślubieniu d. 29 Października o godzinie 7 w wieczor w Monachium Królowney Jmć Karoliny Augusty z Najjaśniejszym Cesarzem naszym przez zastępstwo wysokiego iey Brata Królewicza następcy tronu Bawarskiego. J. C. K. Mość dał zaraz po przybyciu Hr. Wartemberg audyencyą i zaszczycił go wielkim krzyżem Austriackiego Leopolda orderu.

Przez gabinetowy list do pierwszego C. K. Wielkiego Marszałka Dworu, Xcia Trautmannsdorf, mianował N. Cesarz i Król dotychczasowego C. K. Wielkiego Mistrza obrzędów, aktualnego tajnego Radcę Hr. Wurmbrand, Wielkim Marszałkiem N. Cesarzowej, nowej swojej Małżonki, a dotychczasową Wielką Ochmistrzą Arcy Xiężny Leopoldyny, Wdowę Hr. Lazańską, Wielką Ochmistrzą N. Cesarzowej. Wielki Marszałek Hrab. Wurmbrand złożył na ten urząd d. 30 p. m. o godzinie 11 przed południem przed J. C. K. Meią przysięgę wierności.

Dowodzący wojskami w królestwie Węgierskiem Arcy Xze Ferdynand przybył d. 26 Paźdz. do Prezburga dla zlustrowania tamtejszey osady i zakładów wojskowych, poczem d. 27 do Wiednia pojechał,

Z Berlina d. z Listopada.

N. Król raczył oznajmić kazać całej swej familii o uroczystem zaślubieniu swojego Wnuka Xcia Fryderyka Pruskiego z Xiężniczką Wilhelminą Ludwiką Anhalt-Bernburg. J. K. Mość zaszczycił raczył Ces. Rossyjskiego Jener. piechoty Lambsdorf orderem Orła czarnego, Ces. Rossyjskiego aktualnego Radcę stanu Sowrassow orderem Orła czerwonego zgiey, a Kollę-

gialnego Radcę Glinka tymże orderem zgiey, klasy.

Z Londynu d. 22 Października.

Wczoray było posiedzenie tajney rady. Onegday Rossyyscy Jenerałowie Xze Gorczaków i Hr. Wittgenstein iedli obiad u Xcia Rejenta. Podczas herbaty grała Małżonka Rossyyskiego Pośta, Hr. Liewen, wiele arcypiękných sztuk na fortepianie. Hr. Wittgenstein najął wielki dom w ulicy Burton.

D. 19 b. m. odjechał stąd Xze Kambridgi do Paryża, gdzie 8 dni zabawi, a potem uda się na wielki popis wojska do Cambray. D. 23 Listopada zjedzie przez Sztuttgard, &c. do Hanoweru. Na wiosnę iego siostra, Królowa Wirtemberska, przedsięwzmie podróż do Londynu. — Xciu Klarencyi (Królewiczowi) ofiarowała szkoła główna w Oxford godność doktora prawa, a miało prawo obywatelstwa.

Pisma nasze zawierają rozmaite i po części iedne drużem sprzeciwiające się wiadomości o buntowniczych zaburzeniach w hrabstwach Monmouth, (południowej wallii) i Nottingham, i w Irlandyi. Ze w wschodniej Irlandyi nie są zaaczające zaburzenia, okazuje to, że nie zwłano milicyi na ich usmierzenie. Zaburzenia zaś w Nottingham i w Monmouth przypisują opieślności tamtejszych zwierzchności.

Linijowy okręt Promoteuszu, opuściwszy d. 20 Września Algier, przybył do Portsmutu, przez który odebraliśmy stamtąd następujące doniesienia: — " D. 10 Września zbuntowało się wojsko w Algierze; przypisywało Dejowi wszystkie poniesione nieszczęścia, i zostawiło mu wybór między utraceniem głowy i dozwole- niem wojsku złupienia i zamordowania

wszystkich żydów i Maurów. Lecz Dey umiał pieniędzmi zapokoić hersztów rokoszu. Zaczęto zaraz wyprzątać gruzy z ulic i około naprawienia batteryj pracować. Oficerom z okrętu Promoteusza, którzy znajdowali się na lądzie, nie stało się nic złego; ale Dey okazał kilkokrotnie swoje nieukontentowanie, że Angielski okręt znajduje się jeszcze w zatoce, i zabronił dostarczać Anglikom żywności. Jeszcze nie wszyscy niewolnicy ściągnięniemi byli z wewnątrz kraju do Algieru. Promoteusz polecił odebranie ich Sycylijskiej fregacie. Lubo w Algierze przywrocona została spokojność, zagłaniczni konsulowie obawiali się jednak nowego zaburzenia i dalszego zniszczenia tego miasta. Dey ma około 45 lat, jest śmiały i odważny. (Nieprawda jakoby miał do ludu mowę, jak publiczne pisma pod napisem z Liworna doniosły.) Po ukończonej bitwie obawiając się zaburzenia, odesłał on swoją rodzinę, to jest matkę, brata i z bratunków z znaczną kwotą pieniędzy na Sardynskiem okręcie do Stambułu. Janczarowie gniewali się bardzo na żydów i nazywali ich szpiegami Anglików. Dey odradzał im szarpać się na Maurów, ponieważ tych jest około 30,000, a janczarów niema iak 2000. — Dla tego tak spieszo naprawiają w Algierze batteryje, iż spodziewają się w krotce powrotnego odwiedzenia od eskadry Amerykańskiej. Działowe łodzie, które nie były jeszcze podczas ataku Anglików uszkodzone, mają także być uzbrojone. — Według pism Amerykańskich zginął bowiem oryginalny traktat między Ameryką i Dejem Algierskim na okręcie Epervier. Prezydent zatwierdził go więc tylko w oryginalnej kopii, a Dey nie chce

tey kopii zatwierdzić, utrzymując, iż brałby w niej jednego artykułu, mocą którego miały być wszystkie przez Amerykanów zabrane okręty Algierczykom zwrocone.

Angielski konsul w Nowymyorku odesłał do oycyzny około 1000 Anglików i Irlandczyków, ponieważ w Ameryce nie znaleźli pożywienia.

P. Wellesley wraca na swoje poselstwo do Madrytu przez Paryż.

Ajent gospody Loyds w Gibraltarze pisze pod d. z Października co następuje: "Lubo kraj Tunetański zawsze jeszcze po woiennemu postępuje i trudno zapobiedz krążeniu tego okrętom; Kontraadm. Penrose, który stąd do Malty odplywa, odebrał jednak zapewnienie, że Tunetańskie okręty nie napastują Angielskiej bandery.,,

Z obawy rokoszu Murzynów w Jamajce postano tam z Anglii 61 pułk i oddział artylerji.

Rokoszanie południowej Ameryki ciągle czynią na morzach raboie z ludźmi różnych narodów, i nad rzeką Missisipi opasaowali Matagorda, które miejsce u-macniają.

Xże Wellington mieszkać będzie we Francji w wielkim zamku Cateau, w którym znajduje się około 50 pokoiów. Trzyma on 60 sfor gończych psów, gdyż wielkim jest miłośnikiem polowania.

Cena zboża podniosła się znowu, ale papiery rządowe spadły. W Islington pod Londynem znaleziony został d. 19 b. m. w łachmanach z głodu umarły człowiek. Niedawno uratowano od śmierci z głodu żołnierkę, która 4 dni leżała bez żadnego pożywienia, i zaczęły ją robaki toczyć. —

Liczba bankrutów, osobliwie z pomiędzy rękodzielników, codziennie się powiększa. Gazeta dworska pod d. 19 b. m. podała ich 24.

Powracający z wschodniej Indyi wojenny bryg Termagant, który w przeszłym tygodniu do Portsmutu przybył, przywiózł z wyspy S. Heleny najnowsze wiadomości. Opuścił on tę wyspę d. 27 Sierpnia. Bonaparte jest zdrowy; ale w jego życiu i postępowaniu taka teraz zachodzi jednostajność, iż nic nowego onim donieść nie można. Rocznica urodzin Xcia Rejenta obchodzona była na wyspie S. Heleny licznym baleń przez Gubernatora Lowe w zamku Jamestown danym. Oprócz wyższych i niższych officerów morskich i lądowych, znajdowali się na nim Kommissarze Rossyyski, Austriacki i Francuzki, urzędnicy cywilni, &c. Bonaparte nie był nań proszony. Dla zabawy mieszkańców utworzony tam został prywatny teatrzyk, na którym miłośnicy grają sztuki.

2 Paryża d. 23 Października.

D. 18 Xcie Bentu pożegnał Króla i jego familią, potem obeyrzał jeszcze dom Inwalidów.

Od kilku dni nie było wojskowej rady w Tuilleries.

D. 20 zebrał się pierwszy wojskowy Sąd Paryzki, pod prezydencją Jen. porucznika Bordesoult, dla wydania wyroku przeciw Jen. porucznikowi Grouchy. Jeden z sędziów Margr. Pons chciał się oddalić, ponieważ jest krewnym oskarżonego, ale otrzymał pozwolenie pozostania się, gdyż dalekie bardzo zachodzi krewieństwo. Odczytane zostały papiery, a między innymi rapport Jen. porucznika Hr. Damas,

który był najważniejszy. Jen. Damas był adjutantem Xcia Angouleme, gdy ten w St. Esprit zawarł umowę z Jen. Gilly, którą Grouchy potem z rozkazu Bonapartego za nieważną ogłosił. Jen. Damas mówi w swoim raporcie, iż Grouchy tak ściśle trzymał się rozkazów owczesnego swojego Pana, iż nawet na dachu postawił strażę dla pilnowania Xcia Angouleme, którego byby pewnie kazał rozstrzelać, gdyby mu było nakazanem. Xcie nie wątpi wcale otem. Wszelako Grouchy na samą myśl takiej zbrodni, porwał się za włosy, i zapewnił Jen. Damas, iż to przywiodłoby go do rozpacz, ale nie mógłby przeciw swojemu honorowi postąpić i musiałby bydz posłusznym. Proponował zatem, aby Xciaże się oddalił i ratował ucieczką. Lecz Xcie nie chciał tego uczynić, póki tylko choć jeden z jego wojowników dzielić z nim będzie jego niebezpieczeństwa. Gdy go się Jen. Damas pytał, dla czego podjął się tego zlecenia, zapewnił go Grouchy, że dwa razy go odmówił, ale trzeci raz nie mógł, ponieważ posiada znaczną rodzinę, a tylko 20,000 fr. dochodu. Nakoniec zapewnił, iż myślą jego było dozwoić Xciu uciec. — Po przeczytaniu papierów, zabrał głos syn Jenerała Grouchy, pułkownik, mówił przeciw nieprzyzwoitości sądu, i żądał, aby oyciec jego stosownie do ustaw podobnie iak Ney przez Parów był sądzony. Sąd naradzał się nad tem żądaniem przez 3 godziny i uznał się nieprzyzwoitym. (Jen. Grouchy liczy 21 ran.)

Mniemają, iż nowa izba Deputowanych zatrudni się przed wszystkim nowem urządzeniem obiorczych kollegiów, skarbem, odpowiedzialnością Ministrów i wolnością druku. Co się tycze ostatniego

przedmiotu, jest już wiele przygotowanych projektów. Względem dzienników utrzymują się zapewne dotychczasowe przepisy; lecz dla przeszkodzenia ich rozmnażaniu się, życzyć należy, aby ich wydawcy naznaczono złożenie kaucyi 8000 do 10,000 fr.

Obranie deputowanych, wyraża iedno z pism tutejszych, jest już ukończone, i imiona Deputowanych, wyjąwszy kilku, są już wiadome. Prawdziwych przyjaciół Króla i konstytucyi ożywia bardziej niżeli kiedy nadzieia, widząc pomiędzy nowemi Deputowanemi naywięcey z tych, którzy w ostatniej izbie z naywiększą mocą, wytrwałością i Monarchicznemi uczuciami łączyli umiarkowanie. Ze na liście Deputowanych roku 1816 znajduje się dosyć znaczna liczba mało lub wcale nieznanych dotąd w politycznych naszych zgromadzeniach imion, jest dobrą wroźbą. Nowe obiory odpowiadają zupełnie zamiarom Królewskiego rozporządzenia z d. 5 Września. Gdy Król odwołał się do publicznego mniemania, o którym sprzeczne uczucia w ostatniej izbie powątpiewać każały, znaleźć się przecież teraz musi pewna liczba mężów, którzy do politycznych naszych kłótni wcale nie należeli. Nowa nasza izba nie będzie zupełna, gdyż niektóre departamenta nie obrały wcale reprezentantów; lecz 200 dobranych mężów potrafią ugruntować dobro kraju, mając za przewodnika konstytucyją i mądre zamiary Monarchy.

Dziennik Prezydentów (Journal des Maires) zawiera ostry artykuł przeciw tym, którzy mówią o przywróceniu Religii i dawnych praw duchowieństwa. Duchowni twierdzą, iż artykuł ten dążący do

zniszczenia ich zamysłów, pochodzi od Ministrów.

Jen. Hr. Thiars (dowódca Drezna w roku 1813) który siedział w więzieniu w Opactwie, został wypuszczony.

Gdy Monier, który iak wiadomo, opanować chciał zamek Vincennes i za to na śmierć skazany został, zaprowadzony był d. 21 rano do Conciergerie dla uskutecznienia wyroku, odszedł od siebie i zawołał: "Jak, ja mam ginąć, dziś mam ginąć! Oszukano mnie; spodziewałem się przebaczenia, Nadaremnie cieszył go iego Spowiednik; żądał mówić ieszcze z swoim obrońcą P. Thouret, i pytał się czyli może otrzymać przebaczenie, gdy odkryje tajemnice. Gdy o godzinie 4 wszedł do iego więzienia kat, rzekł: Niechay do mnie przyydzie urzędnik, chcę mówić., Nie zadługo przybył do kancelaryi P. Dupati ieden z sędziów Królewskich, do którego przyprowadzono Moniera. Oba rozmawiali z sobą 3 kwadransy, i wyznania Moniera przesłane zaraz zostały Kanclerzowi, w których spodziewają się ważnych odkryciów.

P. Benjamin Konstant przybył przed kilku dniami z Anglii do Kale, a Jen. Hr. Maison z Akwisgranu do Paryża.

P. Gaussard, radca izby rachunkowej, wydał teraz pismo o Skarbie, w którym wyrachował, iż teraznieysze długi Francyi, iakkolwiek są wielkie, mnieysze iednak są o 94 mill. fr. iak były przed rewolucyją, a zwracając się do Ludwika XIV okazał, iż ten Monarcha zostawił 4 tysiące 800 mill. długów, gdy teraznieysze nie wynoszą iak 2 tysiące 360 mill. fr.

Zastępstwo w woysku jest znowu dozwolone; wszelako woyskowy chcący byź

zasapionym, musi pewną kwotę rządowi zapłacić, która nie jest wielka.

Nie bez zadziwienia czytamy w iedney Londyńskiej gazecie (Times): "że Anglicy albo niewolnikami, albo panami Francyi być muszą, i nie powinni dopuszczać, aby Ludwik XVIII umieszczal w służbie jenerałów lub ludzi z rewolucyi.,

Przybył tu Angielski Adm. Cockburn i miał d. 21 audyencyą u Króla.

Marszałek Marmont, Xże Raguzy, wykonał d. 20 b. m. przed Królem przysięgę na Marszałka Francyi.

Podług doniesień z Madrytu zamiast spodziewanego przebaczenia, gazeta Dworska ponowila tylko w d. 27 Września ogłoszone w d. 30 Maja 1814 rozporządzenie Królewskie, mocą którego zabroniony jest powrót wszystkim Hiszpanom, którzy sprzyjali przywłaszczycielowi tronu Jozefowi Bonapartemu. — U Dworu Hiszpańskiego jest zwyczaj, iż podczas pierwszej ciąży Królowey dzwonią wielkim dzwo-nem pałacowym; lud zbiega się, Król i Królowa pokazują się z ganku i oznajmują, iż Królowa znajduje się w ciąży. Królowa wsiada potem do powozu i udaje się do kościoła Panny Maryi Atechy; wszyscy grandowie otaczają powoz piechotą, dla zaniesienia razem z nią modłów do Boga.

Z Filadelfii d. 14 Września.

Jedna z naszych gazet zawiera co następuje: — "Zebrani tu w znaczney liczbie Francuzi wezwali Jenerałow Sawary i Lallemand starszego, aby w Zjednoczonych Stanach Ameryki założyli przyszłe swoje mieszkanie. Uzbrojony w tym celu okręt posłany został do Turczach dla przywiezienia stamtąd powyższych Jenerałow,

wraz z innemi zbiegłemi tam Francuzami. Coraz więdęj osiada tu Francuzów przybywających z portów Belgii, którzy swoje kapitały albo składają w banku Amerykańskim; albo zakładają zanie fabryki, albo też grunta kupują. Znany Real, który do Nowegoioriku przybył, znaczny z sobą przywoził majątek; i chce wydać obszernę dzieło o rewolucyi Francuzkiej, które zawieści w sobie będzie wiele niewiadomych dotąd rzeczy. — Handel kwitnie w Zjednoczonych Stanach i codziennie powiększają się czynności handlowe. Przeciwnie i z umysłu w Angielskich gazetach rozgłaszane w tey mierze wiadomości, nie zasługują zatem na szkodną wia-ści. — Lato w północnych okolicach Ameryki i Kanadzie było tego roku nieprzyjemne; ale w południowych okolicach ciepło i suche. Urodzaje w ostatnich, a osobliwie w Kentuki i obu Luisianach są bardzo obfite.

Z Odessy d. 22 Sierpnia.

Od 22 Kwietnia do 16 b. m. przybyło tu 460 kupieckich okrętów, pomiędzy którymi pod banderą Rossyyską 196, pod Austriyaicką 70, pod Francuzką 10, pod Angielską 172 pod Turecką 10, i t. d.

Z Gandawy d. 23 Październia.

Celne Angielskie korwety przestrzegające przemykania do Anglii zakazanych towarów, krążą aż pod portem Ostendy. Kule któremi często na podeyrzane okręty strzelają, padaia czasem na gróble tego miasta. Jak tylko natrafia na okręt prowadzący, zakazane w Anglii towary, zabierają zaraz okręt i ładunek.

Xże Bernhard Sasko-Weimarski osiadł na czas nielaki w naszym mieście.

DODATEK

DO N^{ro} 90.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 10. LISTOPADA 1816 Roku W NIEDZIELĘ

Z Bruxelli d. 24 Października.

Posiedzenia Jeneralnych Stanów w d. 21 b. m. na [tutejszym] ratuszu zagaione zostały przez J. K. Mośc, obok którego Królewicz następca tronu siedział po prawey, a Królewicz Fryderyk po lewey stronie, następującą mową od tronu w Holenderskim języku:

Wielmożni Panowie! Z najwyższem donoszę wam ukontentowaniem, że między tem Królestwem i zagranicznymi Mc-carstwami najlepsze zachodzi porozumienie, iżę podług wszelkich okoliczności długo polegać możemy na tych przyjacielskich stosunkach. Z drugiey strony smutna zachodzi okoliczność, iż tak w naszym kraju, jako też w większey części Enropy bardzo zdrożała żywność. Z szczególneyszą troskliwością starać się będę zgłębić sposoby, iakich rząd dla zapobieżenia tey klęsce użyć powinien; ale w sprawie, która łatwo powiększoną i przez namiętności i przesady przyćmioną bydz może, potrzeba koniecznie wiedzieć wszystkie szczegóły. Wydane już są rozkazy do zebra[nia] starannie wszystkich obiańnic i sto-

sownie do nich postępować będę. Podane Wam będą w czasie tych posiedzeń rozmaite środki do podniesienia naszego przemysłu i rolnictwa. Z pomiędzy urzędzeń, które konstytucyia przepisuie, a do którego brakuie nam ieszcze ogólnych prawideł, niema ważniejszego nad milicyą narodową. Zmierzaiący do tego projekt, do ustawy będzie Wam w krotce podany i polecam go wcześniey szczególnieyszey Waszey rozwadze. Powody ogólnego dobra dały powód do zamiany niektórych części kraju za Pruskie; ieżeli W Panowie zezwolicie na tę zamianę, zatwierdzą zawarty w tey mierze traktat i wschodnie granice królestwa będą zupełnie oznaczone. Gdy podany wam zostanie rachunek dochodów i wydatków publicznego skarbu, spodziewam się, że z ukontentowaniem postrzeżecie w nim znaczne zmniejszenie się wydatków. Dla zastąpienia terażnieyszych wydatków niema potrzeby pomnożenia zwyczajnych, ani obmyślenia nadzwyczajnych sposobów. Regularne i łatwe składanie poborow, okazanie iak zbawien-ny wpływ ma na położenie mieszkańców

wolność handlu i przemysłu; wszelako ani tą okoliczność, ani warstwiający kredyt nie odwiedzą mnie od oszczędności i od przyjętego na siebie obowiązku, nie żądania od moich poddanych iak tylko takich ofiar, które nieodzownie potrzebnymi są do utrzymania chwaty i bezpieczeństwa kraju. Narod Niderlandski oczekuje po Królu i jego Reprezentantach, iż przez wytrwałość, otwartość, zgodność w sposobach i ustawiczną staranność dopniemy pożądanego celu., — Mowę tę przyjęto okrzykami: Niech żyje Król! poczem Król się oddalił. Przy przyjeździe i odjeździe Króla słyszeć się dały z dala wystrzały. — Prezesem pierwszej izby mianował Król Hr. Thiennes, a drugiej Kawalera Membrade z Limburga.

Dzisiaj daie tutejsze miasto świetną uroczę dla obecnych tu członków familii Królewskiej.

Z Amsterdamu d. 26 Października.

P. Robert Liston, ambassador Angielski przy Porcie Ottomańskiej, zaszczycony został od Xcia Rejenta wielkim krzyżem orderu kąpielnego.

W Antwerpii kosztuje teraz funt masy 1 frank i 20 centimów.

D. 20 odśpiewane tu zostało, równie iak w całej Niderlandskiej Monarchii, *Te Deum* z powodu zwycięstwa pod Algierem.

Dla zaopatrzenia w żywność Istojącego we Francyi sprzymierzonego woyska zapisano z portów morza Bałtyckiego wiele żyta.

Z Szwajcaryi d. 18 Października.

Naradzenia względem oznaczenia granic między Francją i Szwajcaryją trwają ciągle w Bazylei, i nie wiadomo jeszcze

rychło się ukończą. — Przełożenia ligi Szwajcarskiej względem wolnego handlu z Francją, dobrze, iak mówią, przyjęte zostały od Dworu Francuzkiego, i iak się zdaie będą izbom w czasie ich posiedzeń podane w tej mierze projekta do ustawy.

Rząd kantonu Soloturny posłał dwa swoje członki PP. Glutz i Luthy do Lucerny, dla umawienia się z Noncyuszem Paepzikim względem założenia w tym kantonie stolicy biskupstwa Bazylejskiego.

Z Stambulu d. 25 Września

Ze wszystkich pożarów, które od niejakiego czasu zdarzają się w tej stolicy, najznaczniejszy był wczorajszy. Płomienie ogarnęły letni pałac W. Sultana Bessiaktasz i większą część seraju obróciły w pyrzynę. Mówią, iż urodzona niedawno córka W. Sultana spalić się miała, Pokoje W. Sultana zostały nienaruszone, gdyż ogień obrócił się przeciw Chińskiemu domkowi, który z wielką tylko trudnością uratowany został. Pożar trwał 5 godzin, do czego przyłożył się niemało zakaz zbliżenia się mężczyznom do igmachu kobiet, gdyż nie mogli się zaraż wzięść do gaszenia ognia. Rząd przedsięwziął środki do zapobieżenia tak często traflającym się pożarom; ponowił zakaz chodzenia w nocy ze światłem po ulicach i nakazał patrolom mieć przestępujących ten zakaz. Opieszalych przy gaszeniu ognia officerów janczarskich ukarał także surowo.

Z Frankfurtu d. 23 Października.

Wczoraj było 4te, a dzisiaj 5te przedsejmowe naradzenie posłów seymu. Naradzenia te tyczą się praw i przywilejów posłów, stosunków seymu z miastem Frankfurtem, porządku seymowania, iako też

czyli będą w seymie wydziały, lecz dotąd nic jeszcze nie postanowiono. Sądzą, iż przed rozpoczęciem się seymu, co ma d. 5 Listopada niezawodnie nastąpić, będą jeszcze ze dwa naradzenia i oatych wszystko załatwionem zostanie.

Zastanowienia rzecz godna, iż przy głosowaniu na przyjęcie lub odrzucenie naszej konstytucyi znajdowało się 3600 obywateli zgromadzonych, a przy iey zaprzysiężeniu zaledwo 4 do 500 i to największy tych, którzy z obowiązku być musieli. Przy obraniu zaś reprezentantów na seym nie znajdowało się ich iak około 1100, chociaż liczba głosujących obywateli wolnego naszego miasta wynosi do 4500.

Od brzegow Mena d. 26 Października.

W podanym przez stany Wirtemberskie Kommissarzom Królewskim planie woyskowym, ale od nich odrzuconym, żądane były następujące wyjęcia, od służby woyskowej: 1) dla synów urzędników krajowych; 2) szlachty; 3) dla wszystkich młodzieńców, którzy w 18 roku życia stali się zdątnymi na urzędy krajowe.

Wielki Xże Hesko-Darmstadtzki przy drogości drzewa w Moguncyi, które z powodu liczney tam osady bardziey jeszcze droższe, rozkazał pomiędzy ubogich mieszkańców tego miasta 80 siągów drzewa rozdać. Dobrodziejstwo to (dodaie Moguncka gazeta) tem jest bardziey cenione, że od wielu lat odwykliśmy przyjmować iakowe wsparcie.

W Gotą rozkazał Xże podczas obchodu

rocznicy bitwy pod Lipskiem d. 18 Paźdz., rozdać pomiędzy ubogich miasta 2000 ochenków chleba.

W kraju Hessen-Kasselskim za pewne występki żołnierzy ma być kara puszczania przez rozgi przywrócona.

Gdy w Frankforcie nie ugodzono się na nowy ubior dla członków senatu, pozostała zatem iak dotąd czarna suknia.

Marszałek Soult, o którym Niderlandzkie pisma donosiły, że puścił się do Ameryki, osiadł w Düsseldorfie i urządził swoje mieszkanie sprzętami, które z Paryża sprowadził. Nie myśli on wcale o przeniesieniu się, gdyż wpisał się do tamtejszego kasino. Zresztą żyje bardzo skromnie.

W Londynie otworzona została galerya dawnych zbroiów pod nazwiskiem *Opiotheca*, w której okazują także panczerz, którego Napoleon miał używać.

Kommissyia, którą Król Bawarski wyznaczył do ułożenia konstytucyi dla swiego królestwa, jeszcze nie ukończyła swej pracy. — Mówią, iż i z tego królestwa wynoszą się ludzie na St. Domingo do królestwa Hayti. Największa zachodzi obawa o młodzież, która niekontenta z swiego losu, odważy się na ten niebezpieczny krok, a potem zawiedzioną okropnie zostanie w swoich nadzieiach.

Oyciec S. nie chce wchodzić w pojedyncze umowy z Niemieckimi Mocarstwami względem spraw Duchownych, ale z seymem zawrzeć chce konkordat dla całych Niemiec.

DONIESIENIA.

Niżej podpisany był Kommissarz Nadzwyczajny [Administracyi] woiennej Xięstwa Warszawskiego Dalegowany w roku 1812 przez JW. Jenerała [Dywizyi] Wielchorzkiego Zastępcy Ministra Woyny do robienia kontraktów o Effekta na ubiór woyska, odbierając częste odezwy od Entreprenierow o wydanie kaucyy przez nich do kontraktów złożonych, uwiadomia wszystkich interessowanych, tak w Królestwie Polskim iakoliteż i w W. Xięstwie Poznańskim zamieszkałych, iż kaucyye ich wraz z kontraktami, do byley Administracyi woiennej Xięstwa Warszawskiego przesłane zostały; nie

będąc teraz w czynney służbie, windykacją onych zająć się nie może, przeto wskazuje im drogę do Kommissyi wojenney Królestwa Polskiego. Uwiadomia oraz, iż gdy znaczne summy zadatkowe przy Entreprenierach pozostały, więc szczegółowy rachunek, też summy wykazujący, wiele u każdego pozostało, ieszcze w R. 1814 podał Komitetowi woyskowemu na ręce JW. Jenerała jazdy Dąbrowskiego. Wzywam więc interesowane osoby, aby próżno do mnie nieudawały się, gdyż ich zgłaszania się tym samym żadnego skutku odnieść nie mogą. Dan w Gruszczynie pod Mniszewem d. 15 Października 1816

Józef Pągowski, były woysk Polskich Pułkownik krzyża woj. Kawaler.

Podaje się niniejszym do publiczney wiadomości, iż dnia 12 Listopada r. b. 1816 o godzinie ośmy z rana w domu publicznym Sukiennice zwanym w Rynku Krakowskim, sprzedawane będą przez publiczną licytacyją ruchomości, iako to: suknie męzkie, bielizna, pościel, &c. za gotową kourant monetę. Chęć kupna mający w miejscu i terminie wyżej oznaczonym znajdować się raczą. Dan w Krakowie d. 7 Listopada 1816.

Franciszek Chwostkiewicz, Komornik S. P. P. i M. Arab.

Trybunał Iszey Instancyi Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. — Wydał Wyrok następujący. Wydział Iszy.

Przytomni: Jakób Makolski Vice-Prezes, Ignacy Ostaszewski Sędzia, Leon Chwalibogowski Sędzia. (podpisano) Makolski. Kuliczkowski Pisarz.

Działo się w Krakowie w domu Władz Sądowych na audyencyi Publiczney Trybunału Pierwszey Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu; w Czwartek to jest dnia siódmego Listopada roku bieżącego Tysiąc Ośm set Szesnastego Roku.

Na podane w dniu dzisiejszym oświadczenie przez Błażeia Jozefa Lipnickiego, Handlem korzennem i materiałów aptekarskich trudniącego się, o upadłości tegoż. — Trybunał naprzód, stosownie do Artykułu 13 xięgi III Kodeksu Handlowego, poleca Sędziemu Pokołu miasta Krakowa Okręgu I. dopełnienia przyłożenia pieczęci w handlu na miejscach Artykułem 15 tegoż Kodeksu wskazanych, i przesłanie Protokółu względem przyłożenia pieczęci sporządzonego Trybunałowi. — Powtóre, stosownie do Artykułu 18 tegoż Kodeksu za Kommissarza upadłości, mianuje Sędziego Ostaszewskiego, a na Kuratorów massy wyznacza Kupców tuteyszego Miasta Jozefa Wasserraba i Ludwika Stanowskiego, polecając mianowanym Kuratorom, dopełnienie obowiązków prawem Handlowym wskazanych, i stosownie do Artykułu 25 wykonanie przysięgi, przed wyznaczonym Sędzią, na to, iż powierzone sobie czynności przyzwicie i wiernie sprawować będą. — Nakoniec potrzebie; Trybunał stosownie do Artykułu 19 tegoż Kodeksu, w celu zabezpieczenia się względem osoby upadłego, — wzywa Wydział Policyi w Senacie Rządzącym, ażeby przydał upadtemu Błażeiowi Lipnickiemu strasz z Urzędnika Policyynego, tymczasowo zaś, strzeżenie osoby upadłego, poleca Woznemu Sądowemu Schega, — mocą niniejszego Wyroku którego publicznie wywieszenie, tudzież do Gazet publicznych podanie, stosownie do Artykułu 21 Rozdziału 3 xięgi III Kodeksu Handlowego nastąpić ma. — Działo się i oszczędono iak wyżej.

(podpisano) *Makolski.*

Kuliczkowski, Pisarz.

Zgodność z Oryginałem, Wyrokiem Zaświadczam

Kuliczkowski, Pisarz.

Niżej podpisany czyni wiadomo, iż ruchomości po ś.p. JW. Macieju Sołtyku dóbr Woyczy z przyległościami Dziedzicu, pozostało w sukniach, bieliznie różney srebrze, miedzi, sprzętach pokoiowych i innych, powozach nowych, konie, &c. stosownie do zlecenia Wys. Trybunału Cyw. I. Inst. Województwa Krakowskiego dnia 30 Września b. r. do liczby 2480 wydanego, przez publiczną licytacyją w dniu 25. mca Listopada r. b. 1816 w dobrach Woyczy w obwodzie Stopnickim sprzedawane będą. — W Stopnicy d. 16 Października 1816 roku.

Szymon Przedpełski, Pis. Akt. P. S.

Uwiadomia się Successorów W. z Abramowiczów Piotroskiej, która w Kwietniu 1816 w Podorosku umarła, a żeby ciż dla odebrania ruchomości po zmarłej u W. Antoniego Szastra będących, zgłosili się, a to iak nuyprędzey, ponieważ czynsz od składu tych ruchomości opłacać będą musieli.